

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΠΟΣΚΗΤΟΥ

Εἰς τὰς μεγάλας προόδους, τὰς ὁποίας ἐπιτελεῖ ἀθορύβως ἡ Πατραϊκὴ βιομηχανία, πρώτην ἤδη θέσιν κατέλαβε τὸ παρὰ τὴν Ἄρειαν ἐργοστάσιον τοῦ κ. Ἀργ. Ἀποσκήτου, Ὑφαντήριον καὶ Κλωστήριον.

Τὸ Ἐργοστάσιον τοῦτο εἶνε τὸ ἄλλοτε «Κλεάρχου» λεγόμενον, τὸ ὁποῖον αἱ μὲν δυσμενεῖς διὰ τὴν ἄλλοτε διεύθυνσίν του περιστάσεις κατεδίκασαν εἰς θάνατον, ὁ δὲ κ. Ἀποσκήτης παρέλαβεν, ἀνέστησε καὶ ἐμεγαλοποίησεν. Ἀνακαινίσας αὐτὸ ἐξ ὀλοκλήρου, πλουτίσας διὰ νέων μηχανημάτων καὶ ἐφοδιάσας μὲ ἀφθονον τὴν ἴλην τῆς παραγωγῆς, τὸ κατέστησεν ἐν τῶν μεγαλύτερων Ἑλληνικῶν Ἐργοστασίων.

Τὰ προϊόντα τοῦ Ἐργοστασίου Ἀποσκήτου εἶνε νήματα, ἀλαντζάδες, ντριλία καὶ τὰ τοιαῦτα, διακρίνονται δὲ διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν αὐτῶν ποιότητα καὶ στερεότητα καὶ διὰ τοῦτο κατέκτησαν τὴν προτίμησιν τῶν ἐπαρχιακῶν ἀγορῶν.

Πλέον τῶν ἑκατὸν προσώπων, πτωχῶν βιοπαλαιστῶν ἐργάζονται ἐν τῷ Ἐργοστασίῳ. Ζῶσι, δηλαδή, ἐξ αὐτοῦ ἑκατὸν οἰκογενεαί. Εἶνε διὰ τοῦτο ὄχι μόνον παράγων σπουδαῖος τῆς βιομηχανικῆς τοῦ τόπου μας κινήσεως τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ εὐεργέτημα πολύτιμον εἰς τὴν βιοπαλαιούσαν κοινωνίαν. Πολλαχῶς εὐεργετικὸς ἀποβαίνει οὕτως εἰς τὴν πόλιν μας ὁ θαρραλέος ἐπιχειρηματίας κ. Ἀποσκήτης, ὁ ὁποῖος πᾶσαν καταβάλλει θυσίαν εἰς προαγωγὴν βιομηχανίας, ἣτις, ἐνισχυομένη καὶ κρατυνομένη ὑπὸ πάντων τῶν ἐχόντων καθήκον νὰ περιβάλλωσι διὰ τῆς ὑποστηρίξεως αὐτῶν τοιαῦτα μεγάλα ἔργα τῆς ἰδιωτικῆς δράσεως, θὰ καταστῇ κέντρον σημαντικῆς ἐμπορικῆς κινήσεως ἐν τῷ τόπῳ μας.

Πρὸς τοιαύτας δὲ βιομηχανίας, ἐν τοῖς πλείστοις Ἑλληνικάς,— διότι τὰ 9/10 τῆς παραγωγῆς τῶν προϊόντων εἶνε ἔργον ἑλληνικῶν

χειρῶν — ἐπιβάλλεται πᾶσα ὑποστήριξις, ὅπως ἀνδρωθῶν καὶ αἰσθανθῆ ἑμίαν ἡμέραν ἢ κοινωνία τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν. Ὁ κ. Ἀποσκήτης διαθέτων τὰ κεφάλαιά του, καταβάλλων τὴν εὐφυᾶ ἐπιχειρηματικότητά του καὶ χρησιμοποιῶν ἐν τῷ Ἐργοστασίῳ ἐκεῖνῳ πᾶσαν τὴν δρᾶσίν του, ἀπέβλεπε καὶ εἰς ἔξυπηρετήσιν τῆς κοινωνίας. Ἐπομένως, ἡ προτίμησις τῶν προϊόντων τοῦ Ἐργοστασίου του ἐπιβάλλεται ἔξ αὐτοῦ τοῦ κοινωνικοῦ συμφέροντος. Ὁ λόγος δὲ τῆς ἀλληλεγγύης τῶν ἐπαρχιῶν, ὁ λόγος τοῦ συνασπισμοῦ αὐτῶν εἰς ἄμυναν κατὰ τοῦ καταβροχθίζοντος ὄλου μας Ἀθηναϊκοῦ μεγαθηρίου, ὑπαγορεύει εἰς τὰς ἐπαρχίας ὅλας νὰ περιβάλωσι μὲ ἰδιαίτουσαν στοργήν, μὲ φανατισμὸν ἀκόμη θὰ ἐλέγομεν, τὸ Ἐργοστάσιον τοῦ κ. Ἀποσκήτου, ὅταν μάλιστα τὸ Ἐργοστάσιον τοῦτο τόσῳ περιφανῆ καὶ ἐπίζηλον θέσιν κατέλαβε μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας.

Ἄν κρίνωμεν ἐκ τοῦ μέθρι τοῦδε εὐρέος κύκλου, τὸν ὁποῖον διαγράφει ἐν ταῖς ἐργασίαις αὐτοῦ τὸ περὶ οὗ πρόκειται Ἐργοστάσιον, καὶ ὁ ὁποῖος ἀνέρχεται εἰς 500—600 χιλιάδας, νομίζομεν, δραχμῶν ἑτησίως, ὅ,τι συνιστῶμεν ἀνωτέρω κατενοήθη ἤδη ὑπὸ τε τῆς κοινωνίας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Ἐν τούτοις καθῆκον αἰσθανόμεθα ἡμεῖς, ἐξαιρόντες τὴν μεγάλην δρᾶσιν τοῦ κ. Ἀποσκήτου, νὰ τονίσωμεν καὶ πάλιν, ὅτι τὸ Ἐργοστάσιόν του πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε ἡ ἀγάπη ὄλων τῶν ἐμπορικῶς δρῶντων, καὶ δὴ ὄλων τῶν ἐπαρχιῶν.